

er tale om en afgørelse truffet af Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, kan afgørelsen prøves ved Erhvervsankenævnet, jf. forslaget § 51.

Det foreslåede *stk. 2, nr. 2*, indeholder konsekvenserne af manglende efteruddannelse, idet Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kan fratage en revisor godkendelsen, hvis denne ikke opfylder efteruddannelseskravene i forslaget § 4. Herved bliver sanktionen direktivkonform. Direktivet fastsætter således, at fratagelse af godkendelse skal være en mulig sanktion for manglende opfyldelse af efteruddannelseskravet. Sanktionen understreger tillige den betydning, som efteruddannelsen tillægges. Bestemmelsen skal dog ses i sammenhæng med bestemmelsen i *stk. 3*, hvis revisor kun mangler en mindre del af sin efteruddannelse. Erhvervs- og Selskabsstyrelsens afgørelse om fratagelse vil kunne indbringes for Erhvervsankenævnet, jf. § 51.

Stk. 3 modificerer udgangspunktet i *stk. 2, nr. 2*, hvorefter godkendelsen kan fratages, hvis efteruddannelseskravet ikke er opfyldt. Med inspiration i de norske regler om revisorers efteruddannelse, foreslås det, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen skal kunne give en revisor, der ikke fuldt ud opfylder kravene til efteruddannelse, en frist, inden for hvilken revisor skal opfylde kravene. Fristen bør have en sådan længde, at revisor inden for fristen vil kunne gennemføre den manglende efteruddannelse, uden at denne skal tages på fuld tid. Ideen med fristen er netop, at revisor skal kunne varetage sit hverv, mens revisor følger op på den manglende efteruddannelse. Hvis revisor ikke opfylder kravene inden for den af Erhvervs- og Selskabsstyrelsen givne frist, fratages godkendelsen, jf. *stk. 2, nr. 2*. Det er alene revisorer, der mangler at opfylde en mindre del af efteruddannelseskravene, der vil kunne opnå en sådan frist. Som udgangspunkt vil der ved en mindre del skulle forstås 1/3 eller mindre af efteruddannelsen.

Til § 9

Forslaget til § 9 indeholder en række bestemmelser, der kommer i anvendelse, hvis en godkendelse er bortfaldet, frataget eller frakendt.

Efter *stk. 1* skal Erhvervs- og Selskabsstyrelsen i en sådan situation slette revisor fra det offentlige register, og vedkommende må ikke længere benytte godkendelsesbeviset og den faglige betegnelse.

Forslagets *stk. 2* svarer indholdsmæssigt til den gældende lovs § 6, *stk. 4*, idet den dog er suppleret med en sætning om, at betingelserne for godkendelse i øvrigt skal være opfyldt. Herved fastslås i lovteksten, hvad der allerede er gældende praksis. For så vidt angår kravet om efteruddannelse henvises til for-

slagets bestemmelse i *stk. 3*, der indeholder en særrregel for revisorer, der har været ude af erhvervet i en årrække, og som ikke løbende har opfyldt kravene til efteruddannelse.

I *stk. 3* foreslås det, at en person, der for en årrække - enten som følge af, at godkendelsen har været deponeret, frakendt, frataget eller har været bortfaldet - ikke har virket som revisor, vil kunne tage en af Erhvervs- og Selskabsstyrelsen fastsat prøve, hvis vedkommende på grund af den frivillige eller ufrivillige pause ikke opfylder de for revisorer gældende efteruddannelseskrav. Ved en årrække vil der som udgangspunkt være tale om minimum 3 år, hvilket svarer til den cyklus, inden for hvilken efteruddannelseskravene skal være opfyldt.

Bestemmelsen gælder alene for personer, der i en periode ikke har virket som revisor og i den periode ikke har gennemført den obligatoriske efteruddannelse. Drejer fraværet sig om en årrække, vil det kunne stille krav om et urimeligt langt efteruddannelsesforløb, hvis hele det forsømte efteruddannelsesprogram skal indhentes. Det foreslås derfor, at disse personer får mulighed for via en prøve at godtgøre, at de har de fornødne kompetencer til igen at kunne virke som revisorer. Prøven skal, som det er tilfældet med revisoreksamen og kvalifikationseksamen, aflægges for Revisorkommissionen. Ved prøven skal det kontrolleres, om personen ad anden vej har tilegnet sig den fornødne viden.

Bestemmelsen kan kun benyttes af personer, der frivilligt eller ufrivilligt har været ude af erhvervet som revisor i en årrække, og som ønsker at generhverve godkendelsen. Herved undgås det, at godkendte revisorer spekulerer i at undlade at efteruddanne sig.

Til § 10

Forslagets § 10 svarer indholdsmæssigt til den gældende lovs § 4.

Stk. 1 indeholder betingelserne for, at personer med en udenlandsk uddannelse har ret til at opnå godkendelse som revisor i Danmark. Personer, der er EU-statsborgere, statsborgere i lande, der er omfattet af EØS-aftalen, eller i Schweiz, som EU har indgået aftale med, er omfattet af direktivet om anerkendelse af erhvervs-mæssige kvalifikationer. Personer, som opfylder betingelserne for at udøve lovpligtig revision i et af de omhandlede lande, vil ikke kunne nægtes adgang til at opnå godkendelse til at udøve samme erhverv i Danmark. Det nye 8. direktivs artikel 14 giver dog adgang til, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen stiller krav om, at vedkommende dokumenterer sit kendskab til dansk lovgivning ved en såkaldt egnetheds-